

- 2) Postępowanie w zakresie dotyczącym złożonych przez Królestwo Hiszpanii, Republikę Francuską, Republikę Portugalską, Rumunię, Komisję Europejską, Ordem dos Notários i Conseil national des barreaux wniosków o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenientów zostaje umorzone.
- 3) José Freitas pokryje koszty własne, a także koszty poniesione przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 184 z 16.6.2014.

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2014 r. – Philips i Philips France/Komisja

(Sprawa T-762/14)

(2015/C 073/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Niderlandy) i Philips France (Suresnes, Francja) (przedstawiciele: adwokaci J. de Pree, S. Molin i A. ter Haar)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona Philipsa,
- tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie wysokości grzywny nałożonej na Philipsa w zaskarżonej decyzji, oraz
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji C(2014) 6250 final z dnia 3 września 2014 r. w sprawie AT.39574 – Smart card chips (czipy do kart inteligentnych).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG polegającego na tym, że Komisja nie udowodniła w wymagany prawem sposób, że kontakty nawiązywane przez Philipsa należy uznać za ograniczenie konkurencji ze względu na cel.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG polegającego na tym, że Komisja ustaliła, iż naruszenie obejmowało czipy do kart inteligentnych dla wszystkich aplikacji i nie ograniczało się do kart SIM.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG polegającego na tym, że Komisja nie udowodniła w wymagany prawem sposób, iż Philips należał do wielostronnego kartelu wraz ze spółkami Infineon, Renesas i Samsung oraz że uczestniczył w jednolitym i ciągłym naruszeniu.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady dobrej administracji oraz obowiązku staranności przez to, że Komisja nie zbadała sprawy w sposób sprawiedliwy i bezstronny.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, polegającego na tym, że w wyniku przeprowadzonego postępowania Komisja nie zdołała udowodnić w wymagany prawem sposób zarzucanego stronie skarżącej naruszenia.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 27 rozporządzenia 1/2003 ⁽¹⁾, art. 11 rozporządzenia 773/2004 ⁽²⁾ i art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także prawa Philipsa do obrony przez to, że Komisja nie ujawniła ważnych dowodów odciążających.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 25 rozporządzenia 1/2003 w ten sposób, że ze względu na przedawnienie karalności Komisja nie mogła wymierzyć sankcji zarzucane naruszenie w zakresie, w jakim miało ono miejsce przed dniem 3 września 2004 r.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, polegającego na tym, że Komisja nieprawidłowo ustaliła odnośne wartości sprzedaży.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien, art. 23 rozporządzenia 1/2003 i zasady proporcjonalności przez to, że Komisja zastosowała nieproporcjonalny mnożnik ze względu na wagę naruszenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2014 r. – Soprema/OHIM – Sopro Bauchemie (SOPRAPUR)

(Sprawa T-763/14)

(2015/C 073/49)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Holding Soprema (Strasburg, Francja) (przedstawiciel: adwokat M.R. Hirsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sopro Bauchemie GmbH (Wiesbaden, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „SOPRAPUR” – rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską nr 977 642